

Pastorală de Anul Nou 1935.

Nr. 8042/1934.

GRIGORIE¹⁾

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române al Aradului, Ienopolei și Halmagiului, precum și al părților din Banatul-Tișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă.

*Iubiții Mei fii și
Iubite fiice duhovnicești,*

Popoarele păgâne serbau cu deosebită ceremonie schimbarea crugului vremii. Strămoșii noștri Romani aveau sărbătoarea saturnaliilor, când împărații primeau și împărțeau daruri, iar poporul avea parte de multe bucurii, cari îi țineau nădejdea într'un viitor mai bun! Dar cu venirea creștinismului, timpul a început să fie socotit dela Hristos Mântuitorul, iar serbarea unui an nou era nădejdea fericită într'un viitor mai bun.

Bine zice sfântul apostol Pavel, că trecând timpul păgânătății, «noaptea a trecut iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunecului și să ne îmbrăcăm în arma luminii. Ca ziua cu bun chip să umblăm, nu în ospete și în beții, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pricire și pizmă. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos». (Rom. 13 v. 12—13).

Dar îmbrăcatu-ne-am oare noi în arma luminii, când cei mai mulți creștini de azi petrec noaptea întreagă spre anul nou în petreceri, cu mâncări și beuturi? Cu ce nădejde înțrăm în

anul cel nou, când nu serbăm și cu sufletul?? De aceea vin eu azi, pentru a zecea oară ca în ziua anului nou să vă dau îndemnuri pentru viața Duhului. Precum soldaților de pe câmpurile de luptă comandantul le strigă «înainte», așa vă zic eu vouă: «înainte fraților, înainte prin viață creștinească!» Căci precum soldații cari nu urmează cuvântul comandantului, fac patria lor să cadă, așa și creștinii, cari nu merg înainte creștinește, fac să biruiască vrăjmașii sufletului lor.

Pentru toți creștinii adevărați, viața este un crâncen războiu, căci în viața creștinului zilnic se luptă poruncile binefăcătoare ale lui Dumnezeu cu patimile oamenilor. Credința dă războiu cu necredința, iubirea cu ura, nădejdea cu des-nădejdea, mila cu sgârcenia, dreptatea cu nedreptatea, bunăvoința cu reavoința, lenea cu sânguința.

Fără luptă grea nici în trecut nu au fost creștini, și nici în prezent nu pot fi. Fără încordarea puterilor noastre trupești și sufletești nu putem face nici un bine, pentru că diavolul și lumea ne ispitesc să facem răul șoptindu-ne cu glas dulce dar primejdios, că prin rău putem ajunge mai departe decât prin bine. Iată ce ne spune Sf. Evanghelie în privința puterilor lor ispitei:

¹⁾ P. C. preoți vor citi aceasta scrisoare Pastorală la Anul Nou fără nici o modificare. Spre a o putea citi cu efect se vor pregăti.

«Atunci, dus a fost Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul.

Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a flămânzit.

Și venind la Dânsul ispititorul a zis: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

Iar El răspunzând a zis: scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu.

Atunci L-a dus pre El diavolul în sfânta cetate și L-a pus pre El pe aripa bisericii.

Și a zis Lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te pre Sineși jos, că scris este: Ingerilor Săi va porunci pentru Tine, și pre mâini Te vor ridica, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul Tău.

Și a zis Iisus lui: iarăș scris este: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău.

Apoi L-a dus pre Dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și L-a arătat Lui toate împărățiile lumii și slava lor:

Și L-a zis Lui, acestea toate le voi da Tie, dacă căzând Te vei închina mie.

Atunci a zis Iisus lui: mergi înapoia Mea' satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui Unuia să-I slujești.

Atunci L-a lăsat pre El diavolul, și iată îngerii au venit la Dânsul și slujiau Lui.» (Mat. 4. v. 1—11.).

De anul nou să ne săpăm adânc în sufletele noastre pilda Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și să fim mai tari decât ispitele, cari vor să ne depărteze de Dumnezeu și îngerii lui și să ne apropie mai mult de diavolul și slujitorii lui.

Nu este destul să avem *gânduri, simțiri și voințe creștinești* de moment, ci trebuie să mergem înainte la *fapte creștinești*, pentru că numai faptele creștinești au preț în fața lui Dumnezeu.

Nu este plăcut în fața lui Dumnezeu să amânăm viața creștinească pe zilele neputincioase ale bătrânețelor, când nu mai avem nici o putere, ci se cere ca atunci să ne închinăm lui Dumnezeu și să respectăm poruncile lui, când suntem în tinerețe, în deplinătatea puterilor noastre. Ce ar zice părinții noștri, dacă noi, fiii lor, numai la bătrânețele noastre i-am cinsti și i-am ajutat. Oare ne-ar putea ierta ei dacă în tinerețele noastre ne-am fi purtat rău cu ei? Care prietin ar mai putea avea încredere în noi, dacă noi iubirea și ajutorul nostru l-am făgădui numai când vom fi bătrâni? Și cum ar fi iertat să facem față de Dumnezeu nedreptatea, pe

care nu ni este îngăduit să o facem față de părinții noștri și față de ceilalți oameni?

Iată cât de bine li se potrivește iubiților noștri fii sufletești dela sate și dela orașe acest creștinesc strigăt: „*Înainte, tot mai înainte!*” în viața cu adevărat creștinească, în care credința în Dumnezeu să fie mai tare decât ispitele și faptele bune mai numeroase și mai dese decât faptele rele.

În Dumineci și sărbători cât de duios sună clopotele noastre și ce frumoasă este slujba care se săvârșește de preoți în biserici. Și totuși câte sute de suflete avem la sate și câte mii de suflete la orașe, cari nu deschid ușa bisericii să se roage pentru sine și pentru familiile lor. Cum vor putea avea acești creștini parte «de toată darea cea bună și tot darul desăvârșit, carele este de sus pogorându-se dela Tine, Părintele luminilor?». Acestora le zicem de Anul nou: «înainte! faceți un pas înainte și cercetați de acum încolo sfânta biserică».

Într'o biserică din București am văzut înainte cu două săptămâni sfetnici ministeriali și alți slujbași de stat îngenunchiați în fața sfintelor icoane! Unde sunteți voi, iubiți profesori, advocați, ingineri, medici, funcționari de sub cărmuirea noastră sufletească? Voi lăsați pe elevi, pe fiii voștri să meargă singuri la biserică? Dar la teatru, la cinematograf, la mese bogate, îi luați cu voi, deci nu-i lăsați singuri când este vorba de biserică, de ospățul Domnului nostru Iisus Hristos.

Câți creștini sunt, cari nu numai că nu se roagă cu toată căldura sufletelor lor lui Dumnezeu, dar nici nu-și iau osteneala să învețe vreuna din rugăciunile noastre frumoase. Și câți creștini avem, cari au trăit o viață întreagă fără să fie făcut nici cel mai mic dar sfintei biserici, sau cea mai mică bunătate cu vreun sărac și totuși așteaptă «un sfârșit creștinesc, fără de patimă, nerușinat, cu pace și răspuns bun la înfricoșatul județ al lui Hristos».

Și acestora le zicem de anul nou: Înainte, învățați rugăciuni sfinte și faceți fapte bune. Dar înainte de toate le zicem acest cuvânt: «înainte» tuturor părinților creștini.

Un tâmplar pregătea într'o zi un cosciug. Și copilul său îl întreba: «De ce faci, tată, un cosciug, fiindcă nu au tras clopotele și nu a murit nimeni». «Adevărat că nu a murit nimeni, dar moșul tău este bolnav și a trăit destul, lui îi fac cosciugul», zise tatăl. Copilașul apoi a răspuns: «Tată când voi fi eu mare și tu bătrân, atunci și tu ai trăit destul și eu am să-ți fac ție un cosciug».

Cum va putea merge neamul nostru înainte

când noi cu fiecare rând de copii trebuie să începem din nou munca grea de încreștinare, fiindcă copiii nu aud dela părinții lor cuvinte creștinești, îndemnuri creștinești și nu văd la ei fapte creștinești, ci își pregătesc unii altora coșciuguri.

De aceea și voi iubiți părinți să mergeți înainte dând și voi copiilor voștri duh creștinesc în casele voastre.

Un nou an trebuie să aducă viață în casele voastre și precum primăvara vine cu flori la voi, noul an să aducă naștere de prunci, cari cu voi împreună să laude pe Dumnezeu. Noul an să aducă femei mai cu frică de Dumnezeu, iubitoare de prunci, bărbați ascultători de legile divine și omenești. Căci nu numărul lanțelor de pământ aduce fericirea, ci ascultarea de Dumnezeu și de legile țării.

An nou fericit numai atunci poate să fie între noi, când ne vom ridica inimele și sufletele la Dumnezeu, pentrucă unica cheie a fericirii este *credința în Dumnezeu și purtarea potrivită cu această credință*.

De aceea, iubiții mei fii sufletești, Vă doresc la toți: An nou fericit, și vă zic cu Apostolul: «Frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt de iubit, câte sunt demne de laudă, orice faptă bună, orice laudă, la acestea să vă gândiți» (Filipeni, c. 4, v. 8), că milele marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți.

An nou fericit!

Dată în reședința noastră episcopescă din Arad la 1 Ianuarie 1935.

Al Vostru de tot binele voitor

Dr. GRIGORIE GH. COMȘA
Episcop.

Iisus în contra vânării popularității.

Pe lângă conștiință omul, când faptele îi sunt cunoscute, mai poate avea o recompensă și în opinia publică, adică în aprecierea și tratarea societății în care trăiește. Prin aprecierea și tratarea ei favorabilă, societatea ne înrăuștește, ne stimulează. De aceea bunareputație trebuie să ne fie scumpă, dar numai aceea, care ne revine pe urma meritelor noastre dela cinstitorii binelui, adevărului și virtuții, iar opinia celorlalți nu ne poate onora.

Totuș sunt mulți, cari știricesc ce spune lumea despre dânșii, și nimic nu doresc mai

mult decât să fie vorbiți de toți de bine. Dar Iisus și în această privință, ca în alte multe s'a pus în contrast cu vederile omenești advertizându-ne astfel: „*Vai vouă, când toți oamenii vă vor zice de bine, că într'acest chip făceau proorocilor, celor mincinoși părinții lor*” (Luca 6. 26). Prin aceste cuvinte Iisus deplânge, osândește pe vânătorii de popularitate, de opinie publică.

De ce deplânge Domnul pe cei „vorbiți de toți de bine”, aceasta El nu o spune. Dar se știe cât de mult se înjosește demnitatea omenească prin mijloacele cu cari se câștigă popularitatea la toți.

Unul dintre aceste mijloace e *fățaria*. Acela, care umblă după simpatia tuturor, trebuie să fie un fățarnic. E după legea firii omenești că omul simpatizează pe acela, care îi seamănă la simțire, la gândire și la făptuire. În consecință, cel ce voește să câștige simpatiile tuturor, trebuie să li-se arate ca unul de felul lor, bun celor buni, rău celor răi, căci altcum și-ar pierde popularitatea, ori la cei buni, ori la cei răi.

Dar acela cari își schimbă credința și convingerile după fața oamenilor, cum își schimbă hainele, nu sunt oameni adevărați, de tărie sufletească. Demnitatea omenească ne pretinde să mărturisim adevărul chiar și atunci când am fi goști pentru el.

Alt mijloc desonorător de care uzează cel preocupat de câștigarea popularității la toți, e *lingușirea*. Pentru a fi simpatie tuturor, el trebuie să fie și un lingușitor. E știut că prea puțini oameni au ajuns la acel grad de inteligență și de nobleță a simțirii, ca să poată prețui și iubi pe cel sincer, cari spun adevărul fără înconjur. Adevărul umblă în lume cu capul spart. Dar acelaia, care îi zice bețivului că e un vesel, și celui desfrânat că e un amabil, și celui sgârcit că e un cruțător, și celui luxurios că e un abundent, și celui necredincios că e un luminat, sau pe scurt acelaia care mălțuește păcatul fiecăruia, i-se deschide poarta de triumf a popularității și opinia publică îl ridică în slavă.

Totuș adevărata mărire nu o are el, căci *Isaia* spune: „*vai celui ce zice răului că e bun și întunericului că e lumină*” (5.20). Iar Iisus zice: „*Vai vouă, când toți oamenii vă vor zice de bine, că într'acest chip făceau proorocilor celor mincinoși...*”

Sunt vrednici de osândă vânătorii de popularitate, pentrucă duc în primejdie pe deaproapele lor. Dacă fleștecare ar umbla după popularitate la toți, s'ar împiedeca progresul

și nobilitarea omenirii. Căci cel ce umblă după simpatia oricărui, n'ar putea da un sfat bun celor cu slăbiciuni, ci numai un sfat dorit de patimă. El trebuie să aproabe tot păcatul; răsbunarea să o alimenteze, iar nu să o oprească; pe cel escesiv să-l tot îndemne, iar nu să-l înfrâneze; pe cel leneș să-l mai adoarmă, iar nu să-l deștepte; cu un cuvânt el trebuie să înfrumsezeze calea ce duce spre iad, dacă nu voește să piardă simpatia celor cu slăbiciuni. Căci oamenii aceștia iubesc mai mult sfatul care i-ar duce la temniță, la cerșit și la spital, decât sfatul, cu care ar putea să-și nădăjduiască zile de bătrânețe mulțumite și cinstite.

Chiar și popoare întregi ajung uneori în primejdie pe urma vânării de popularitate. Profetii cei falși ai popularității pot să și câștige atâta stăpânire, încât să nu cuteze nimeni să-și ridice cuvântul contra lor. Deaceia putu zice cu îndreptățire Iisus, care prevăzu stricăciunea, ce vor aduce omenirii „proorocii” cei mincinoși” cu idolul popularității: „*Vai vouă, când toți oamenii vă vor zice de bine...*”

Ei sunt de osândit, pentru că zădărnicesc cu ușurelnicie nădejile spre mai bine nu numai pentru viața de pe pământ, ci și cele pentru viața viitoare. Lor înzădar le-ar cere nevinovatul persecutat ocrotirea. Ba de placul unora ar fi în stare să se leapăde și de Dumnezeu, să nege sancțiunea dumnezeiască, viața veșnică.

Nu numai Aron a făcut idol de placul poporului. Il fac mulți și astăzi, poate în chip și mai josnic. Când cere interesul de popularitate se repetă și azi scena dela pretoriul lui Pilat, care pentru a se pune bine cu poporul, liberează pe un — Varava, și răstignește pe Cristos.

Lumea cea fără de credință se împarte, în cei cari doresc pentru sine opinia bună a celor câțiva puternici și în cei cari doresc opinia favorabilă a mulțimii. Toți aceștia își iau plata lor la oameni. Dar de Dumnezeu se osândesc, pentru că dripesc în picioare legea, adevărul și virtutea, pentru a se închina opiniilor omenești schimbăcioase, cumpărându-și popularitatea pe prețul pierderii iubirii celor sfinte, pe prețul infidelității, pe prețul pierderii demnității omenești. Pe dânsii li deplânge Mântuitorul prin cuvintele: „*Vai vouă, când toți oamenii vă vor zice de bine, că într'acest chip făceau proorocilor celor mincinoși...*”

Arhim. Dr. Iustin I. Suciu
profesor.

Din depărtări

Poate nimic nu atrage pe om cu mai multă intensitate către cămin, ca sfintele sărbători ale iernii. Iată, chemat de depărtări, sunt legat de spațiul orașului Strasbourg din Franța, orașul spre care au tins fiămănde mele năzuinți teologice. Izolat aici, împreună cu alți colegi poposiți din toate statele lumii, mă frământ să desleg dramaticele înodări ale sufletului; gândurile de cămin și avânturile în profundul spațiu al studiilor teologice — două puternice paradexe se zbat la suprafața conștiinței mele, acum în pragul Crăciunului.

Cum să fie frumos Crăciunul în străini, lipsit de farmecul colinzilor, de albul zăpezii și de toate ineputabilele tresăriri de entuziasm ce le germinează el *acasă!*

Gândul mă poartă îndărăt cu câteva săptămâni. Trenul alerga într'un legănat monoton peste pusta unguirească, largă cât marginile orizontului. Nici o casă, nici un sat, în nici o parte. Ici colo, silueta cucernică a vreunei biserici se sforța să străpungă văzduhul, spre a duce cu sine truda frământărilor din lume la tainicele jamanuri ale cerului. Trecem peste Budapesta, unde poposim o clipă și tot așa în bătrâna capitală a Austriei. Trenul parcurge peisagiul de o nebănuită frumusețe, pe linia ce se împletește prietenos cu Dunărea. Stâncile, codrii, orașele austriace și toate priveliștele cari stau ca tot atâtea indicii ale insondabilelor frumuseți dumnezeiești, desființează pe o clipă în delectarea lor realitatea trecătorului. Peisagiile se înfrumusețează din ce în ce, până ce în Elveția își ajung culmea, după o lungă concurență au ele înseși. Munții privesc calmi întinderile; cu frunțile înzăpezite cari lucesc în fața soarelui, ei stau încremeniți în veșnicia lor. Străpungem apoi tunelul dela St. Anton (Elveția) lung cât o zi de durere. Din Austria lăsarăm îndărăt orașe ca Viena, Salzburg, Innsbruck, Buchs, iar în Elveția aproape traversăm deacurmezișul orașele Zürich și Basel (frânzuzește Bâle) etc. În Basel schimbăm trenul și după câteva ore, traversând, în Franța, orașele Mullhouse și Colmar, ajungem la Strasbourg.

Am tresărit o clipă la descinderea din tren și tresar și azi, de câte ori mă transpun în aceeași situație.

Orașul dă aspect ciudat de medievalism armonios decorat cu cel mai veritabil modernism orășenesc. E străbătut de canalul L'Ille în toate părțile sale. Fostul palat al ex-kaise-

rului, palatele fostelor ministere provinciale, universitatea, muzeele istorice, științifice și aproape toate edificiile ridică la un nivel înalt valoarea arhitectonică, istorică, culturală și socială a Strاسبourgului, situat la 2 km. de Rin. Catedrala catolică — o capodoperă de artă și arhitectură, din înălțimea-i de peste 160 metri străjuește majestuoasă, ca un semn al veșniciei, toată întinderea orașului și toată vremele neastâmpăratului furnicar al străzilor. Condeii cel mai destoinic își declină puterile în fața acestor podoabe și frumuseți.

Nu vreau nimic din ceea ce timpul ridică și timpul șterge. Caut numai studiul — ocheana ce mi apropie și-mi iluminează cu mai multă tărie căile dumnezeiești. Iată singurul motiv pentru care Prea Sfințitul Grigorie și gândurile mele teologice m'au îndrumat aici.

Dar iată Crăciunul aici, lipsit de colinzi, lipsit de zăpadă, lipsit de toate bucuriile de acasă. Totuși, aceeași însemnătate, aceeași valoare a sărbătorii se verifică pretutindeni în 25 Decembrie. El aduce aceleași învieri ale sufletelor ce-l așteaptă; și ori acasă, ori aici, ori în China, cucerniciile se trezesc pe planul aceleași universale binefaceri, ce s'a revărsat în lumea spirituală prin încorporarea și crucificarea Domnului Iisus Hristos. Toate inimile se nălță spre cer cu fumul vânat de tămâie, ca o supremă abdicare în fața marilor minuni dumnezeiești. Poruncile lui Dumnezeu sunt aceleași pentru toți din toate timpurile și din toate locurile, cum aceleași sunt și marile lui binefaceri. Timpul și locul sunt ficțiuni ale minții și ies din considerație atunci când e vorba de a aduce slujbă lui Dumnezeu. De aceea Crăciunul e mai frumos acasă, dar pretutindeni este mare și așteptat cu tresăriri.

P. Deheleanu
Strasbourg.

Iisus și nu Isus.

Pe acest nume sfânt e zidită toată legea și credința bisericii noastre. Știm că acest nume a fost rostit mai întâi de inger și primit de Prea Curata ca nume a Fiului ei, ce i-s'a dat a opta zi când s'a tăiat pruncul împrejur după legea mozaică. Iisus nu înseamnă decât „ajutorul lui Dumnezeu“ și Mântuitor derivă dela ebraicul: Iehosua, mai târziu, Iosua și Iesoa „Ἰησοῦς“. Când pronunțăm acest nume, nu facem altceva decât cerem „ajutorul lui Dumnezeu“, aceasta e credința bisericii noastre. Pentru ca ajutorul acesta să se reverse din destul asupra noastră, trebuie rostit și implorat cu toată vrednicia creștină.

Dacă aceasta o cere dela noi religionea noastră cu atât mai vârtos trebuie să dovedim aceasta și când scriem numele cel prea sfânt al lui Iisus. E dureros însă că mulți creștinii nu-l scriu corect întimpinăm acest scris în organele oficiale ale diecezelor noastre în tratate teologice, predici, cărți de predică, cărți didactice de religie.

În urma acestor observări binevoitoare, parcă aud pe mulți criticându-mă ca pe un pedant, dar n'au dreptate. Această pedanterie, s'o numesc așa precum vor să mă numiască partea mare din cetitorii acestui scris e un adevăr teologic care l-a observat și învățatul Arh. Părintele Scriban când în No. 1 al Revistei „Biserica ortodoxă Română din anul 1931. la poșta redacției a dăș-ălit pe părintele Marin Iliescu, Econom Stavrofor din Atârnați, Teleorman, pentru că n-a știut scrie numele Iisus cum se cuvine Părintele Arh. l-a explicat pentru ce trebuie scris numele Iisus cu doi II.

Pentru ca să știe părintele Iliescu, precum și alții cum trebuie și pentru ce trebuie scris numele Iisus astfel și nu Isus, volu documenta și explica în cele ce urmează: De numele Iisus e strâns legată sfânta Cruce pe care l-au răstignit.

Crucea a fost în T.V. însemnată — închipuită — prin multe însemnări: prin înălțarea mâinilor lui Moisi la rugăciune; prin șarpele de aramă ridicat de Moisi în pustie și prin tăierea împrejur săvârșită de Avraam alor 318 băbați din casa — neamul — său.

Această circumcisiune luată în înțeles alegoric este umbra tăierii împrejur a lui Iisus. De volm să știm înțelesul tainic și alegoric a circumcisiunii lui Avram, ajungem la adevărul care-l căutăm și anume Avram a tăiat împrejur 10 băbați ceea ce corespunde la litera din alfabetul grecesc η (iôta) și apoi 8 băbați = ϵ (eta), iată aceste 2 litere dau numele Iisus.

Litera τ (tau) = 300 băbați, care (tau) închipuește Crucea = harul mântuirii, pentru aceea vorbește Scriptura (I Moisi 14. 14) și despre 300 băbați circumciși din casa — neamul — lui Avram.

Din aceste însemnări ale bărbatului apostolesc Varnava = fiul mângăierii cuprinsă în epistoala sa în 21 capitole, vedem clar cum acest bărbat prin tipuri și explicări alegorice din T.V. a înțeles și însemnat pe Hristos și biserica sa.

Iată dar adevărul apostolesc pentru ce trebuie scris numele: Iisus și nu Isus.

Fără laudă amintesc, că în predicile mele pentru toate Duminicile de peste an, cuprinsă în opul „Amvonul bisericii ort. române“ edate la 1902 am scris corect numele Iisus.

Dintre toți băbații apostolești: Clement, eppul Romei, Herma; Ignatie, eppul Antiohiei. Policarp, al Smirnei; autorul necunoscut al epistolei către Diognet și în fine Papia, epp. din Hierapole bărbatul apostolic Varnava a fost dela care ne-a rămas urmă și de

ritual. Pe timpul împăratului Zeno (474-491) deschizându-se mormântul apost. 8. Varnava † în Salamis în noaptea de Luni la orele 4 din zori 11 Iunie (corect 12) anul 76 d. Hr., sau după era Cesaro-Romană 27 a. Hr., în urma unei descoperiri dumnezeiești s'a aflat pe pleptul răposatului Varnava evanghelia lui Matei scrisă cu mâna sa proprie. Aceasta e o dovadă de ritual pentru biserică noastră în urma căreia posteritatea creștină în baza acestei uzanțe a introdus și rânduit ca pe pleptul mirenilor răposai preotul să pună sf. Cruce care se la la pecetluire; iar la preoți etc. și episcopi să așază sf. evanghelia și crucea care înainte de astrucare se ridică și se așază ambele pe sicriu și numai la groapă se iau.

*Ioan Ntcorescu
paroh. ort. rom.*

INFORMAȚIUNI.

P. S. Sa la Timișoara. La cererea credincioșilor noștri din Timișoara, P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, a slujit sf. liturgie și a predicat în ziua întâi de Crăciun în biserică din Timișoara Fabric.

A doua zi de Crăciun P. S. Sa, asistat de un sobor de preoți a pontificat sf. liturgie în biserică catedrală din Arad. Publicul nici de data aceasta n'a încăput în biserică, fapt care face să se sulezeze din nou ideea deschiderii unei capele în Pârneava, unde să fie aduși copiii de acolo în toate duminicile și sărbătorile, și crescuți în jurul bisericii.

Sfințiri. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a săvârșit următoarele sfințiri; în 8 Decembrie a hironit pe tânărul Ioan M. gdu, de preot pentru parohia Bătaia, în 8 Decembrie pe preotul Toma pentru protopop la Budapesta, tot în 8 Decembrie pe I. Borza de protopop pentru tractul Chitighaz, în 9 Decembrie pe clericul Ioan M. Ńiu pentru parohia Măderat, în 25 Decembrie pe Ioan Tau, ca administrator la parohia Șepreș.

Parastas pentru Ion Gh. Duca. Sâmbătă în 29 Decembrie s'a ținut parastasul de un an dela moartea fostului prim ministru Ion Gh. Duca.

În catedrala din Arad, parastasul a fost pontificat de P. S. Sa Episcopul Grigorie, asistat de consilierii eparhiali și preoșimea parohială.

Au participat autoritățile, fruntașii vieții publice și delegații de țărani din satele din jur.

La fine P. S. Sa Episcopul Grigorie a rostit un panegiric impresionant, în care a scos în evidență personalitatea marelui om de stat, care a fost Ion Gh. Duca.

Dorim lubișilor noștri colaboratori și cititori, că anul ce vine să le aducă multă fericire și mulțumire sufletească.

Dr. Aurel Botiș medic de femei și nașteri, consultă în Arad, strada Tâmpa No. 4.

Nr. 7897/1934.

Comunicat

Onor. Minister al Cultelor și Artelor, cu adresa Nr. 212973/20801 din 1 Decembrie a. c. ne face cunoscut, că s'a aprobat carnete de identitate cu reducere de 50% pe C. F. R. pentru câte un cântăreț de fiecare biserică din cuprinsul Eparhiei Aradului.

Ca atare dispunem, ca fiecare părinte protopop să ne înainteze urgent în două exemplare un tablou, în care să se specifice numele fiecărui cântăreț destinat a avea un asemenea carnet de identitate.

Formalitățile eliberării carnetelor vor fi aceleași cași pentru personalul plătit de stat, adică să se înainteze fotografia și chitanța de plată a taxei prescise.

Arad, 18 Decembrie 1934.

ss. † Grigorie
Episcop.

Nr. 7652/1934.

Comunicat

Prea Veneratul Consistor mitropolitan din Sibiu, cu adresa Nr. 371/1934. M. din 3 Decembrie a. c., ne face cunoscut că în urma repetatelor intervenții, Consiliul de Administrație al Căilor Ferate Române, a aprobat reducerea de 50% pe C. F. R. și pe seama preoților pensionari, văduvelor de preot și copiilor minori din cuprinsul Mitropoliei noastre ardelene.

În consecință pensionarii, văduvele și orfanii lor minori pot călători pe C. F. R. pe bază de carnete de identitate tip C. F. R. cu 50% reducere. Carnetele se pot obține dela Inspecțiunea de Mișcare pe raza căreia domiciliază pensionarul.

Ceeace aducem la cunoștința celor interesați spre știre și conformare.

Arad, 12 Decembrie 1934.

ss. † Grigorie
Episcop

Nr. 7900/1934.

Comunicat

În urma adresei On. Minister al Apărării Naționale Nr. 869/1934 din 13 Noembrie a. c. și în conformitate cu adresa Onor. Mi-

nister al Cultelor și Artelor Nr. 202.775/19.897 din 12 Decembrie a. c., invităm pe Prea Cucernicii protoierei și pe Cucernicii preoți, să dea tot concursul pentru pregătirea Premilitară a tineretului nostru și să acorde o largă colaborare pentru conferințele de educație religioasă și cetățenească; pentru șezători culturale servicii religioase satisfăcând toate cererile organelor de pregătire Premilitară.

Arad, 19 Decembrie 1934.

ss. † Grigorie
Episcop.

Parohii vacante.

Concurs repetit.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 6736/1934, — se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul Nicolae Raichici din *Iancachid* (Jugoslavia)

Parohia este de *clasa I-a*.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Jumătate din succesiunea parohială constând din 32 jug. cad. pământ arător și un jug. cad. grădiniță.

2. Jumătate din stolele legale.

3. Jumătate din birul legal.

4. Jumătate din salariul dela stat al parohului.

Alesul va predica regulat în biserică, și dacă va fi îndreptățit va catehiza la școala primară din loc, fără altă remunerație și va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Reflecții se vor prezenta în timpul concursului în vreo Duminică sau sărbătoare în biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, având avizul prealabil al administratorului protopopesc.

Cererile de concurs se vor adresa consiliului parohial din *Iancachid* și se vor înainta administratorului protopopesc din *Sarca* (Jugoslavia).

Consiliul parohial

În înțelegere cu: *Gherasim Andru* adm. ppsc.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei *Mădrigești cu filia Ș-Buclava*, devenită vacantă prin abdicarea alesului Teodor Șerb, conform rezoluției Ven. Consiliu Eparhial Nr. 7046/934 se repețește publicarea concursului cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Sesia parohială 32 jughere arător și fânaș.

2. Birul legal dela matră și filie indus aici din oficiu conform ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 4556/934

3. stolele legale.

4. Casă parohială în matră.

5. Intregirea dotației dela stat, pentru care parohia nu ia răspundere.

Parohia e de *cl III-a*.

Alesul va predica regulat la sf. biserică va plăti toate dările după beneficiul său și va catehiza.

Reflecții cu observarea § 33 al regulamentului pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea, în cele rituale și oratorice. Cererile ajustate cu documentele prescrise, adresate Consiliului parohial din *Mădrigești* și *Ș. Buceava*, se vor înainta Oficiului Protopopesc din *Gurahonț*.

Consiliul parohial, în înțelegere cu

2—3

Const. Lazar, protopop.

În baza ordinului Ven. Consiliu Eparhial No. 6737/1934 se publică concurs cu termen de 45 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea parohiei I-a din *Toracul-Mic* (Jugoslavia), devenită vacantă în urma decedării preotului Ioan Pinteru.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 30 jugh. cad. pământ arător.

2. Birul parohial legal.

3. Stolele legale.

4. Dotația dela Stat pe care parohia nu o garantează.

5. Casa parohială.

Parohia este de *cl. I-a* și dela reflecții se cere calificarea regulamentară. Alesul va predica regulat în sf. biserică și va catehiza la școlile primare din loc unde va fi repartizat, fără altă remunerație din partea parohiei; va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Reflecții, cu avizul prealabil al administratorului protopopesc, se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică pentru a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice. Cererile de concurs, însoțite cu actele necesare, se vor adresa Consiliului parohial din *Toracul-Mic* și se vor înainta administratorului protopopesc în *Sarcia* (Jugoslavia).

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: *Gherasim Andru*

adm. ppsc.

2—3

Cetiți și răspândiți:

»Biserica și Școala«

Pentru îndeplinirea parohiei Pătârș (protopopiatul Lipovei) devenită vacantă, la ordinul Ven. Consiliu eparhial No. 6587/934 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”

Venitele împreună cu parohia sunt:

1. Una sestiune parohială de 32 jugh cadastrale
2. Locuință în edificiul fostei școli confesionale în care e plasată și sala de învățământ, cu îngravișan.

3. Stolele legale.

4. Birul preotesc 15 litri grâu și 15 litri porumb de fiecare număr de casă — luat în concurs din oficiu.

5. Eventuala întreținere dela Stat, pentru care parohia nu răspunde.

Alesul este obligat a suporta toate impozitele

după întreg beneficiul preotesc, va predica regulat și va catehiza elevii dela școala primară din localitate.
Parohia e de clasa a III-a deci reflectanții vor dovedi asemenea cvasi caștune.

Reflectanții sunt poștiți, ca recursse adresate Consiliului parohial ort. rom. din Pătârș să le înainteze oficiului protopopesco ort. rom. Lipova în termenul concursual sub durata cărua a pe lângă respectarea dispozițiilor cuprinse în §. 33 din Regulamentul pentru parohii — și pe lângă avizul prealabil a protopopului tractual se vor prezenta în sf. biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cei din alta Eparhie vor avea să dovedească că au consimțământul Prea Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial din Arad spre a putea recurge.

Dat din ședința Consiliului parohial ort. român din Pătârș dela 14 Octomvrie 1934

2-3

Consiliul parohial.

În telegrame cu Fabriciu Manu Protopop.

Librăria Diecezană Arad

Depozit de cărți literare române și străine.

Mare magazin de revizite bisericești.

str. Eminescu 18 Telefon 266.

Bulev. Reg. Maria 12 Telefon 881

Ornate bisericești, prănori (la cerere trimitem mostre) Potir, Disc, Steluță, Copie, Linguriță, Tavă pt. Anafira, Candelabre diferite mărimi, Cruci pt. Sf. masă diferite mărimi, Litier, Cadmită, Candele, Cana pt. încălzi apa, Caltaruță pt. Aghiazmă, Rădizi, Cruci pt. ministranț, Feșnice din lemn înaintea altarului, Feșnice din metal pt. sf. masă, Vase pt. apă și vin din argint-china, sticlă, Eortaf (Mormântul Domnului) Miruitor cu cuțtas, Cutie pt. cuminecarea bolnavilor, Cutie pt. sf. botez, Chivot din lemn aurit, din metal, Clopoșele pt. altar, Praznicare pe tate, ori și care sfânt, Pristornic, siqit pt. sf. prescuri, Acoperitoare, Perdele pt. ușile sfinte, Joane pe pânză pictate ș. a.

Carti rituale: Apostol, Ochoich mare, Evanghelie, Evhologiu, Pentecostar, Triod, Liturghier, Mineiele pe 12 luni, Ochoich mic, Ciaslov, Acaftist, Te Deum, Tipic, Prohodul Domnului, Proscomidier, Noul testament ș. a. la cerere trimitem cataloqul detaliat.

Lumânări cari ard fără să facă fum sau să picure, diferite calități și mărimi.

Lumânări de ceară garantată albită	kgramul	Lei 320.—
Lumânări cu compoziție de 50% ceară albită garantat	"	Lei 250.—
Lumânări din ceară naturală de albine nealbită	"	Lei 200.—
Lumânări din ceară minerală albită	"	Lei 150.—
Lumânări din ceară minerală nealbită	"	Lei 100.—
Lumânări din comp. de ceară minerală alb. cu 50% paraf.	"	Lei 65.—

Smirnă, Tămâie, Fitile pentru candelile ș. a.

precum și toate revizitele bisericești necesare, ornate, reverenzi, icoane pictate pe pânză, lemn ș. a. cu prețuri foarte reduse, oleiu pentru candelile ș. a.